

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

331.836

Szerző:

Cím: *A Népszállótitkai*

Hely

Idő

"1913"

Forrás:

Pesti Napló

Személy

Helyszám

Bp.

(Hely)

1913 IX 16

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A Népszálló titkai.

— Ujabb leleplezések. —

(Saját tudósítónktól.) Csütörtöki számban közöltük a Népszálló egy lakójának panaszait és kritikáját a szállóról s ezt ugyszólván megismétli egy hozzánk érkezett levél, amely szintén a szálló egy állandó lakójától ered. Ugyanazok a panaszok: a személyzet értelmetlensége, a felszerelés hiánya, a konyha rosszasága s egyéb hibák, amelyek bosszantják a szálló lakóit. De ezekkel a panaszokkal szemben a Népszálló vezetősége is elmondja a maga panaszait a lakókról. A Népszálló sok lakója között igen sok a söpredék, a büntetett előéletű, a dologtalan, akik minden megmozdítható dolgot ellopnak. Ezek miatt szenvedniök kell a tisztességes embereknek, mert a Népszálló lakói között nem lehet különbséget tenni: aki lefizeti a szoba díját, azt föl kell venni, bárki legyen is az. A Népszállónak nem szabad osztályoznia az embereket s így a söpredék büneiért szenvednek a tisztességes, jóvaló emberek.

A két panasz így hangzik:

(A lakó levele.)

Igen tisztelt szerkesztő ur! Csütörtöki számukban közölt felszólalásért köszönetet mondva, ki akarom én is egészíteni a panaszokat egygyel-mással. A Népszállóról szebbnél-szebb terveket szöttek s mindenki azt hitte, hogy végre hajlékot, kedves ott-hont fognak nyújtani a dolgozó nép legényembereinek. Így azután megszületett a szálló, amely külső arányaival még a külföldieket is csudálatba ejtette. Volt üdvözlés, volt parádé; a szálló konyhájára vegyész ügyelt föl, az intézetben orvos tartózkodott s tisztaság és rend volt mindenfelé.

De a fölavatás s a szálló életének első napjai elmúltak s a lakók árvaságra jutottak. Nem törődött velük senki. Azok a panaszok, amelyeket a Pesti Napló csütörtöki levélírója elmondott, mind igazak. A konyha rossz és drága; különösen azóta, amióta itt főzik meg a városi hivatalnokok ebédjét. A kintinban olyan árak vannak, amelyeket nem lehet megfizetni.

Az étterem piszkos. A hulladék, a papír ott fekszik a kintinban s nem takarítják el. Só, paprika, víz, pohár, tányér, evőeszköz sehol sincs ebben az étteremben!

A társalgóban a székek az asztalra állítva, nehogy valaki leüljön s tiz lámpa közül alig egy ég, nehogy világosság legyen valahogy. Újságok nincsenek, a könyvtárban pedig alig van néhány könyv, de ezekről sincsen valami jegyzék vagy kimutatás. A könyvtárt egy analfabéta szolga kezeli s azt a könyvet kell olvasni, amelyet ő ajánl!

A hálófülkékben sok a poloska, úgy hogy az állatkert itt ingyen szerezhethné be a táplálék-szükségleteit. S emellett a Népszálló tanyája a kétes existenciáknak. A rendőrség minduntalan a Népszállóban találja meg egy-egy régóta keresett ismerősét. Napirenden vannak a kétes eredetű ingóságok vétele és eladása, a többi lakónak megsarcolása, a fülkék s a szekrények föltörése. Ilyen körülmények között sokan nem tudunk megmaradni a Népszállóban s reformokat követelünk, még pedig sürgősen. Kiváló tisztelettel: Egy lakó.

(A szálló apasai.)

Most nézzük az érem másik oldalát. Ime összegezve azok a panaszok, amelyek a Népszálló állandó veszedelméről, a nagyvárosi söpredék garázdálkodásairól szólnak:

A Népszállóban úgy a vezetőségnek, mint az ottlakó tisztességes vendégeknek állandó harcot kell

vivni azzal az elemmel, amely a fővárosnak a salakjából kerül ki, s nem egyszer választékos külső megjelenésével tévedésbe is ejt. Ha nem lehet a szálló humánus programját mindenben keresztülvinni, ha becsületes embereket talán sértő rendszabályokat is kell alkalmazni, ezeknek a rovására írható. Hogy legyen a szálló vezetősége bizalommal a vendégek iránt, hogyan adjon nekik több kényelmet és nagyobb szabadságot, mikor sak sajnálatos eset azt bizonyította, hogy a vendégek egy része a szálló berendezésének tönkretételére törekszik, minden elvihető tárgyat eltulajdonít, s amit nem lehet ellopni, összeszuz, hogy más ne használhassa.

Sokat beszélhet a Népszálló leltára erről. Tömegesen tűntek el az evőeszközök, a sótartók, az edények, a fürdőszobákból letörték a rézcsapokat, elvitték a szappantartókat, a fogasokat, az alacsonyan elhelyezett villamoslámpák körtéit lecsavarták, sőt nagy magasságból is, ahova csak asztalok és székek barrikádján lehet följutni, leszedték a lámpák fölszerelését, összepiszkolták a falakat, kihuzták a falból a rézcsöveket, még a székek lábát is letörték és elvitték. Részint azért történt ez, hogy a drágán beszerzett tárgyakat néhány fillérért értékesítsék, de sokszor csupán rombolási dühből, amelyet megérteni nem tud senki.

A szálló könyvtára különösen kiszemelt helye a garázdálkodásnak. A szomorú előzmények után csak úgy kaphat a vendég könyvet, ha az olvasás tartamára letétbe helyezi a lakásra szóló jegyét. Amíg a könyvet vissza nem adja, nem mehet aludni. Ezen az elővigyázatos eljárásom is kifognak. Értékes könyveket vesznek ki, s — harminc fillér értékű jegyük hátrahagyásával — megszöknek a könyvvel.